

Inez van Loon

SlideSs

δ

Nog erger dan regen

Het zou toch niet...? Met deken en al kruipt Levi naar het voeteneinde van zijn bed, steekt z'n kop onder het gordijn door en kijkt naar buiten...

‘O nee,’ kreunt hij. ‘Het is dus waar!’ Levi is meteen klaarwakker.

Wie zei dit gisteren nou ook alweer in de loods? Was het niet Kees? Ach, natuurlijk was het Kees! Die gast is altijd op de hoogte van dat soort dingen. Hij leest ook de krant en zo. Alleen wilde niemand hem geloven. En toen had Joep nog wel beweerd dat ze het meestal verkeerd hadden met de weersvoorspelling. ‘Het zal wel loslopen,’ had hij gezegd. Daarna gingen ze allemaal weer gerustgesteld door met skateboarden. Maar de twijfel was wel een beetje gezaaid. Voor de zekerheid had Levi 's avonds zelfs naar het journaal gekeken.

‘Sinds wanneer kijk jij daar naar?’ had zijn oudere broer Bob stomverbaasd opgemerkt.

‘Ssst, stil nou!’ had Levi geïrriteerd gezegd. Want de weerman begon net met zijn praatje. Met een uitgestreken smoel vertelde die gast doodleuk dat er een koufront met strenge vorst het land naderde en meer van die shit.

En die shit is nu gevallen: er ligt een dik pak sneeuw. Dit is geen zaak meer van gewoon MSN'en. Levi grijpt direct naar z'n mobiel naast het bed en toetst een nummer in.

‘Heb je het al gezien?’

‘Ja,’ antwoordt Joep met een diepe grafstem.

‘Die sneeuw is niet het ergste, want we hebben toch de loods...’

‘Maar het zal er wel steenkoud zijn,’ vult Levi hem aan.

Afgelopen zomer heeft Levi met zijn vrienden in de loods van een leegstaande houtzagerij een skatepark gebouwd. Ze mogen er blijven skateboarden totdat de loods wordt gesloopt.

‘Wat denk je van Harry?’ gaat Joep verder.

‘Die heeft er vannacht geslapen.’

‘Shit, dat is waar.’ Hoe kan Levi Harry nou vergeten? Hij is een zwerver die in de loods naast die van hen woont.

De afgelopen maanden zijn ze dikke maten met de buurman geworden.

‘Misschien moeten we dekens of een slaapzak voor hem regelen? Hoe laat spreken we af?’

‘Waarom gaat Harry niet gewoon een paar dagen bij de daklozenopvang logeren? Over een uur of zo in de loods?’

‘Oké. Zal ik dat effe naar Kees en Jim sms’en?’

Joep begint te grinniken. ‘Gast, die heb ik al uitgebreid op MSN gesproken vanochtend.

We dachten dat jij altijd zo’n vroege vogel was? Waar zat je?’

‘Een winterslaap... onder m’n warme dekbed.’

Joep lacht en zegt: ‘Later.’

‘Later.’

Een beetje skateboarder, waar ook ter wereld, houdt niet van regen. Maar er is iets dat nog veel en veel erger is, en dat is sneeuw. Regen droogt nog wel op na een tijdje, maar sneeuw, zeker zo’n dik pak als er vannacht gevallen is, blijft meestal een paar dagen liggen. Tot overmaat van ramp vriest het er nog flink bij.

Dat wordt een kwestie van stapelen, laagjes over elkaar aandoen. Levi twijfelt, maar trekt dan toch een derde T-shirt aan en daarover gaan weer twee truien. Twee paar sokken over elkaar is zeker niet overdreven. Het is bovendien een goeie remedie tegen heel bruisende pijn aan je hielen door harde landingen.

Tevreden bekijkt Levi zijn nieuwe skateschoenen en hij doet ze vervolgens aan. Dan trekt hij zijn muts diep over z’n oren en doet de capuchon van zijn trui erover. Hij is er helemaal klaar voor! Maar eerst ontbijten.

Z’n vader en moeder zijn al naar hun werk en waar zijn broer uithangt? Levi zelf heeft lekker uitgeslapen op de eerste dag van de kerstvakantie. Niemand thuis, hij heeft het rijk alleen.

Beneden draait hij knetterhard een plaat op de pick-up die zijn vader laatst van zolder heeft gehaald. Wonder boven wonder

deed het ding het nog. Gelijk kwam er een stapel oude platen uit de kast.

Terwijl The Rolling Stones door het hele huis weergalmen, werkt Levi in de keuken achter elkaar

een paar witte boterhammen met dik pindakaas naar binnen.

Een mens moet toch goed eten, nietwaar? Zeker met die kou.

En er gaat niks boven een ouderwetse boterham pindakaas met stukjes noot en een likje sambal erop. Wat een feest ook dat

niemand op zijn vingers kijkt als hij tot slot zo ongeveer

een half pak hagelslag over een boterham kiepert.

Met gesloten ogen en zijn hoofd meedeinend met de muziek

geniet Levi van iedere hap. Die gasten van de Stones zijn al

stokoud, maar kunnen nog steeds best rocken. Hij zag ze laatst

nog met een liveconcert op tv. Levi doet de ijskast open en

drinkt in één teug een half pak melk leeg. Maar waarom moest

zijn vader nu zo gek doen toen hij voor het eerst die plaat weer

opzette? Hij ging playbacken en maakte er een hele show van.

Het was echt geen gezicht. Levi schaamde zich dood, want laat

nou uitgerekend Kath, z'n vriendinnetje, op dat moment op bezoek

zijn. Ze zat samen met zijn moeder op de bank te gieren van

de lach. Maar wat was Levi blij dat de rest van zijn vrienden dit

niet zag.

Levi veegt de hagelslag van z'n mond. Hij propt nog

een paar dubbele boterhammen pindakaas in zijn trommel en

stampet het deksel erop. Dat blijft pas zitten met een dik elastiek

eromheen. Daarna vult hij een fles water bij en kijkt naar buiten.

Het is weer beginnen te sneeuwen, dikke vlokken dwarrelen langs

het raam. Toegegeven, de wereld ziet er zo heel mooi en

vredig uit. Alleen nog maar een spoor van een vogeltje dat door

de tuin getript heeft. Maar waarom verpest iets dat er zo leuk

uitziet veel van de dingen die je wilt doen? Voordat je het weet,

verandert sneeuw trouwens in een vieze bruine blubber.

Levi gaat op zijn tenen staan om over de gootsteen heen beter

te kunnen kijken naar iemand die de nacht buiten heeft

doorgebracht. Ondanks zijn bontvelletje heeft hij het vast

berekoud gehad. En inmiddels zal hij wel smachten naar eten.

Levi voelt zich schuldig omdat ie zolang heeft liggen maffen, hij gaat direct naar buiten. Als hij bij het hok komt, valt er nog steeds niemand te bekennen. Voorzichtig doet Levi het slaapgedeelte open en grinnikt. Iemand anders houdt duidelijk ook van een winterslaap. Zijn konijn Sam heeft een lekker holletje gemaakt en zich helemaal ingegraven in het stro. Onmiddellijk komt hij met zijn snuit tevoorschijn en rent uitgelaten naar het hok ernaast waar hij uitgehongerd op de bak met voer aanvalt, die Levi ondertussen heeft neergezet. Hij aait Sam een paar keer over zijn bol, doet dan de ruif er weer voor en hangt het flesje water op. Sam kijkt hem teleurgesteld aan. Zelfs voor konijnen is het leven met strenge vorst saaier dan anders.

Geen denken aan om op zijn skateboard te cruisen naar de loods. Levi pakt zijn skateboard zorgvuldig in in een vuilniszak en sjeest er dan op de fiets vandoor. Een auto voor hem maakt in slow motion een rare schuiver over de weg. En Levi moet nog goed uit zijn doppen kijken om niet zelf uit te glijden.

Het terrein van de houtzagerij maakt een verlaten indruk, maar vanuit de verte hoort Levi al dat zijn vrienden bezig zijn. Hij rent naar de loods, schuift de deur een stukje verder open en steekt vrolijk zijn hoofd naar binnen.

‘Dicht die deur!’ wordt er gelijk van alle kanten geroepen.

‘Ja-a, snap ik!’

Alle boys zijn er al. Joep en Kees skaten direct op hem af en geven een high five terwijl het skatemonster Jim nog effe gauw een *backside one-eighty* over de *schans* maakt. En ja, hoor, die landt hij natuurlijk.

‘Al van Kath gehoord?’ vraagt Jim dan.

‘Ach, ze is nog geen dag weg,’ zegt Levi lachend. Kath is dan wel het vriendinnetje van Levi, ze hoort net zo goed ook bij het groepje vrienden. Ze kan skaten als de beste. Alleen woont ze niet in hetzelfde dorp, maar in de naburige stad, waardoor ze er niet altijd bij kan zijn. Levi blaast de rode knokkels van zijn handen warm. Hij rilt van de kou. ‘Ik moet honderdduizend

rondjes rijden om warm te worden en in te skaten!’

Hij voegt meteen daad bij woord. Tjonge, dat valt niet mee in een loods met de temperatuur van een vriesvak. Levi voelt zich zo stram als een plank. Het kost hem dan ook veel meer moeite dan anders om in te skaten. Daarna gaat zijn jack zonder pardon op de hoop jassen bij de deur. Je kunt geen enkele *trick* fatsoenlijk doen met zo’n dikke jas aan. Een *kickflip* afgewisseld door een *switchflip*, maar veel moeite kost het wel. Andere tricks willen niet een-twee-drie lukken. Het lijkt wel of er kauwgom in z’n knieën zit. Levi staat even stil om te kijken wat de anderen ervan bakken. Wat gaat Kees doen? Een *nose-grind* op de *rail* en... hij landt. Levi klapt. Maar wat doet Joep nou? Hij gaat al op z’n bek met gewoon rijden.

‘Kun je al je vingers nog wel bewegen?’ vraagt Levi bezorgd als Joep maar blijft liggen, terwijl hij op zijn skateboard om hem heen cirkelt. Die gast moet je toch een beetje in de gaten houden. Hij had z’n pols een tijdje geleden gebroken en het gips is er eigenlijk nog maar net af. Als alles nog beweegt, komt Joep langzaam overeind en hij strompelt naar de bank. ‘Ik voel alleen een mega blauwe plek opkomen op m’n knie,’ grinnikt hij met z’n gezicht vertrokken in een pijnlijke grimas. ‘Ik spaar blauwe plekken,’ roept Jim en hij vliegt de schans weer op.

Joep pakt een thermoskan uit z’n tas.

‘Zeg dat het warme chocolademelk is!’

‘Nee, koffie!’

‘Vind je dat lekker?!’ vraagt Levi met een vies gezicht.

Dan neemt hij er toch een teug van. ‘Lekker warm.’

Kees en Jim komen er ook bij staan.

‘We drinken nooit koffie,’ zeggen ze heel stellig en nemen vervolgens ook een grote slok.

‘Graag volgende keer meer suiker.’ Levi neemt nog een slok. Stiekem toch wel lekker.

‘Zullen we bij Harry gaan koffiedrinken?’ stelt Kees voor.

‘Gaan we gelijk wat lekkers te bikken halen bij de supermarkt.’

Typisch Joep, met zijn eeuwige honger in lekkere dingen. Daar heeft iedereen wel zin in. Het lukt toch niet zo best met de tricks vanochtend.

‘Hebben jullie Harry nog gezien?’ vraagt Levi als ze naar buiten lopen.

‘Nee, zijn deur stond open en hij was al weg toen wij hier aankwamen.’

‘Die stond al bij de supermarkt om de daklozenkrant te verkopen toen jij nog lag te snurken.’

En ja, hoor, als ze eraan komen fietsen zien ze hem al vanuit de verte staan. Harry, met zijn rode das om en een zwart mutsje op dat van Levi is geweest.

‘Het lijkt verdorie net een skater,’ grinnikt Jim als ze de stoep oprijden. Ze geven Harry allemaal een boks. Dat hebben ze hem wel geleerd. Het ruikt heerlijk naar olieballen op het pleintje bij de supermarkt. Verlangend kijkt iedereen naar de kraam die naast de verkoper van de kerstbomen staat.

‘Hoe gaan de zaken?’

‘Best.’ Harry klopt tevreden op zijn binnenzak waarin zijn krantjes altijd opgeborgen zitten. ‘Maar veel mensen geven ook zomaar geld... Misschien de kerstgedachte omdat het zo koud is?’ zegt hij er met een knipoog achter.

‘Waarom ga je niet een paar dagen bij de daklozenopvang slapen?’ vraagt Joep.

‘Het is daar altijd zo’n volle bak en een ruzie dat die gasten onderling ’s nachts maken... Ach, jullie weten hoe ik ben...’

Dat weten ze maar al te goed, hoe vaak hebben ze Harry niet horen zeggen: ‘Harry houdt van z’n rust!’ roept iedereen in koor.

‘Laat Harry nou voorlopig maar in zijn eigen loods. Ik heb twee warme dekens gekregen van een lieve dame die de soep uitdeelt bij het Leger des Heils.’ Harry’s vriendelijke blauwe ogen kijken van de een naar de ander.

‘Volgens mij hebben we thuis nog wel een slaapzak over,’ zegt Kees.

‘Ik houd me aanbevolen, maar krijg er vooral geen ruzie

met je moeder door. Ach, onkruid vergaat toch niet, hihi.

Al gaat een bakkie koffie er bij Harry altijd wel in?’

‘Dat haal ik toch effe voor je,’ zegt Joep,

die zijn fiets neerzet en richting de deur loopt.

‘Wacht, ik loop met je mee!’ roept Levi.

Maar dan neemt Jim onverwacht een spurt... Al een tijdje heeft hij verlekkerd naar de oliebollenkraam staan staren. Ze grinniken als ze hem druk met het meisje in de kraam zien onderhandelen.

‘Alle meisjes smelten voor hem,’ beweert Kees.

Behalve deze dan. Daar komt ie langzaam teruglopen..

‘Tien halen en negen betalen. Maar wel een euro per stuk!’ roept Jim al balend van een afstandje.

‘Had ik hem direct kunnen vertellen,’ bromt Harry binnensmonds.

‘Dan ga ik nu achter Joep aan om wat anders te scoren,’

zegt Levi die z’n skateboard snel naast Harry neerzet. Hij wil al wegrennen, maar blijft ineens stilstaan. ‘Dat zeg ik nou wel, maar ik heb helemaal geen poen meer,’ bedenkt hij zich.

‘Ach,’ zegt Kees die z’n portemonnee al pakt. ‘Ik schiet het je wel effe voor. Ik heb net m’n vader bij een klusje geholpen.’

En met een royaal gebaar trekt hij zelfs een briefje van vijf euro tevoorschijn.

‘Jij bent rijk,’ zucht Levi, die het briefje gretig aanpakt en als een haas de winkel binnen schiet. Maar Joep is daar allang tussen de mensen verdwenen. In het verleden hebben ze hier wel eens een akkefietje met de winkelchef gehad over hun skateboards, maar dat is al een hele tijd geleden. Levi loopt recht op zijn doel, de machine met gratis koffie, af. Probeer alleen maar eens om snel voorbij al die mensen te komen, die eindeloos traag met hun volgeladen winkelwagentjes voor je uitlopen. Kerstliedjes schallen door de luidsprekers van de winkel. Onderweg grist Levi twee pakken stroopwafels uit de schappen mee.

‘Ik ben toch klant,’ hoort Levi Joep tegen iemand zeggen.

‘Dan heb ik toch recht op een gratis kop koffie?’

‘Toch niet om over te gieten in die kan!’

zegt een mannenstem kwaad.

‘Waarom niet?’

Staat Joep daar nou z'n thermoskan bij te vullen?

'Hé, Levi, waar bleef je nou? Kan je effe helpen? Ik denk dat er nog wel een beker bij kan, niet? We zijn zo klaar hoor, meneer,' zegt hij tegen de man terwijl Levi de thermoskan voorzichtig heen en weer schudt en er met één oog in tuurt.

'Er kan nog minstens eentje bij,' zegt Levi beslist.

Joep is ondertussen alweer druk in de weer om een nieuwe beker te maken. Melkpoeder, suiker erin en roeren. Het is nog een heel gedoe. Zonder ook maar een druppel te spillen, giet Levi de koffie voorzichtig over in de kan.

'Nu nog een beker voor Harry.'

Joep is alweer druk bezig.

'Afrekenen en eruit!' Levi herkent de stem van de winkelchef, meneer Knol, uit duizenden.

'Maar mogen we niet nog een beker voor Harry...'

probeert Joep nog.

'Eruit! En nu meteen! Het is ook altijd wat met jullie,' voegt Knol er venijnig aan toe. Wat ontzettend flauw om dat nou te zeggen, denkt Levi. Echt weer iets voor volwassenen.

Een paar oudere mensen staan hoofdschuddend te kijken.

'Ik vind het superonrechtvaardig,' zegt Levi woest tegen hen.

'Deze winkel heeft niet eens koffie voor een dakloze over.'

Hij grist de kan mee en met opgeheven hoofden lopen ze naar de kassa.

Er zit maar één ding op. Buiten geven ze de hele thermoskan aan Harry. En wat doet hij? Hij rommelt in de afvalbak en haalt er een beker uit, schenkt die vol en geeft de thermoskan terug.

'Zo doen zwervers dat.'

Verbouwereerd kijken ze hem aan.

PAF! Een sneeuwbal spat vlak voor de voeten van Levi uiteen.

Verbaasd kijkt hij om zich heen. Hè, waar komt die nou vandaan?

Maar hij moet de volgende alweer ontwijken. Net iets te laat...

De sneeuwbal treft doel, midden in zijn nek.

'Gatver!' Levi schudt de sneeuw uit zijn kraag, maar wordt gelijk weer vol op zijn hoofd geraakt, net als Kees en Joep. Harry is intussen veilig onder de luifel van de supermarkt gevluht.

Nou ja, veilig... Hij slaat de sneeuw van zijn jas.
Nog geen tel later vliegen de sneeuwballen rond hun oren.
'Dekking!' Ze duiken weg achter een geparkeerde auto.
Voorzichtig kijkt Levi om een hoekje en hij krijgt gelijk weer
een voltreffer tegen z'n oor.
'Ze staan om de hoek bij de fotowinkel,' sist ie nog,
maar dan komt er een sneeuwbal uit een andere hoek.
Het lijkt wel oorlog, van alle kanten worden ze bekogeld.
Door hoeveel van die gasten worden ze wel niet belaagd?
Snel maken ze een sprintje achter een muurtje waar ze veiliger
zitten. Als gekken gooien ze sneeuwballen terug.
WAAR, maar vooral WIE is de vijand?
Dan worden ze besprongen...